

Redactor: Elena Marinescu

Coperta: Cruce sculptată de
Părintele Arsenie Papacioc

© Editura Sophia, pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ARSENIE PAPACIOC, arhimandrit

Singur ortodoxia / arhimandritul Arsenie Papacioc. -
Ed. a 2-a. - București: Editura Sophia, 2008
ISBN 978-973-136-089-8

281.95(047.53)

„Doamne Cel Veșnic și Făcătorule a toate, Care în bunătatea Ta cea nepătrunsă m-ai chemat în această viață, Care ai revărsat peste mine harul Botezului și pecetea Duhului Sfânt, Care ai sădit în mine dorința de a Te căuta pe Tine, singurul adevăratul Dumnezeu, ascultă rugăciunea mea. N-am viață, nici lumină, nici bucurie, nici înțelepciune, nici tările fără numai în Tine, Dumnezeule. Din pricina fărădelegilor mele nu îndrăznesc să-mi ridic ochii mei spre Tine. Dar Tu ai spus ucenicilor Tăi: „Tot ce veți cere în rugăciune cu credință, veți primi” și: „Orice veți cere în numele Meu, voi face vouă”. De aceea, îndrăznind, Te chem: Păzește-mă de orice prihană a trupului și a duhului, înviață-mă să mă rog cum se cuvine. Binecuvântează aceasta zi pe care ai dat-o slugii Tale nevrednice. Cu puterea binecuvântării Tale fă-mă în stare să grăiesc și să lucrez în toată vremea spre slava Ta cu duh curat, cu smerenie, răbdare, dragoste, blândețe, pace, curaj și înțelepciune, dându-mi de-a pururea seama de prezența Ta. Doamne Dumnezeule, în necuprinsa Ta bunătate, arată-mi calea voii Tale și dă-mi să umblu în fața Ta fără păcat. Tu Doamne, Tu știi cele de care am nevoie! ...”

¹ Arhimandritul Sofronie, *Rugăciunea – experiența vieții veșnice*, Editura Deisis, Sibiu, 2001, p. 61.

Precizare la a doua ediție

„În afara culturii ascultării, principiul ipostatic nu se dezvoltă în oameni, și ei rămân surzi și orbi la Revelația dumnezeiască dată nouă prin întruparea Logosului. Care a arătat în plan istoric chipul nostru cel mai înainte de veci. De aceea, se poate spune că în afara puterii creștine a ascultării adevărata teologie rămâne **inaccesibilă** în profunzimile sale ultime. Avem în vedere teologia înțeleasă ca o stare de comuniune cu Dumnezeu, și nu ca erudiție ce poate fi extrem de îndepărtată de adevărata viață. Mare e știința sfintei ascultări; e neapărat necesar să ne rugăm mult, ca ochii noștri duhovnicești să se deschidă și să poată vedea măreția și sfîrșenia ei.”¹

Mai întâi se cuvine să facem o precizare referitoare la titlul cărții. De ce **Singur Ortodoxia**? Un creștin familiarizat cu textele rugăciunilor liturgice își va aminti un laitmotiv din contextul lor liturgical. În rugăciunea pe care o citește iereul în timpul cântării Heruvicului găsim: „...Cel Singur Sfânt și Care Te odihnești... Pe Ti-

¹ Arhimandritul Sofronie, *Viața și învățatura starețului Siluan Athonitul*, Editura Deisis, Sibiu, 1999, p. 106.

ne Cel *Singur bun*”¹. Intuim că este vorba de un Dumnezeu Personal. De asemenea părintele Arsenie Papacioc spune uneori: *Singur Smerenia*. Se referă la „*Eu sunt Cel ce sunt*”.

Părintele Sofronie scria: „Da, numai El este cu adevărul *Cel ce este...*”², și în altă parte tot Avva Sofronie spune: „În nevoința rugăciunii îmantașilor noștri, dar și în însăși Scriptura, I se dau lui Dumnezeu nume privind caracterul Lui, legăturile Sale cu noi, manifestările Sale: Dumnezeu este Lumină, Dumnezeu este Adevăr, Dragoste, Milostivire, și multime de alte nume. Îndrăznesc să adaug: Dumnezeu este *Smerenie*. ”³

Lăsând la o parte termenii și corecțura gramaticală de catehism care ne-a obișnuit cu enumerarea virtușilor: adevăr, smerenie etc., vom înțelege îndrăzneala părintelui Arsenie Papacioc de a-și intitula astfel *mărturisirea de credință*. Cei ce s-au scandalizat (după înțelesul *steinhardtian*, gradul de scandal constituie criteriul faptelor creștinului: *cu cât acest grad e mai ridicat*.

¹ Diacon Ioan I. Ică jr., *Canonul Ortodoxiei, I, Canonul apostolic al primelor secole*, Editura Deisis/Stavropoleos, 2008, p. 912.

² Arhimandritul Sofronie, *Vom vedea pe Dumnezeu precum este*, Editura Adonai, București, 1995, p. 166.

³ Arhim. Sofronie, *Vom vedea pe Dumnezeu precum este*, Editura Sophia, București, 2005, p. 36.

cat, cu atât e mai creștinească fapta!) de *Singur Ortodoxia* nu pot sesiza unimea și unicitatea Bisericii – ...*Singur Adevărul* sau tot așa de bine *Singur Smerenia* care presupune *Singur Iubirea*.

„Singur Hristos este Adevărul, fiindcă singur El, ca Dumnezeu cel venit la noi în trup, este calea care ne duce la viață ne-sfârșită. El este «Calea, Adevărul și Viața». El este Calea, pentru că este Adevărul și Viața; El este Viața, pentru că este Adevărul. El este Singurul în Care avem viața adevărată, în Care creația se unește cu Creatorul. Cei ce-L neagă pe El ca Viață adevărată, cei ce neagă că El este singura cale spre viața adevărată afirmă minciuna și moartea drept adevăr. Și cel care ispitește pe oameni spre această minciună, cel ce e cel dintâi care a susținut această minciună și continuă să o susțină, este diavolul. El afirmă lumea aceasta ca ultima realitate, nearătând o cale spre Dumnezeu, ca deosebit de lume, ci conduce, prin minciuna lui, spre moarte, în care cei ce-i slujesc lui se află, în parte, încă de acum, dar pot să scape de ea înainte de a muri cu trupul, fapt prin care își pot arăta imitarea lui Hristos.”⁴

⁴ Părintele Nicolae Steinhardt, *Dăruind vei dobândii*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2000, p. 178.

⁵ Preotul Profesor Dumitru Stăniloae, *Iisus Hristos lumina lumii și îndumnezeitorul omului*, Editura Anastasia, 1993, p. 80.

Petre Tuțea accentua: „[...] eu, ca orice creștin, construiesc universul pe principiul Adevărului unic, care este principiul unic al tuturor lucrurilor, pe Adevărul unic, care este Dumnezeu. Mai multe adevăruri, zic eu, raportate la Dumnezeu, este egal cu niciun adevăr.”¹

Un mărturisitor al lui Hristos scria: „Care este esența Ortodoxiei? – Dumnezeul-om Hristos.”² Într-o altă scriere aceeași autor consemna: „Purtătorii de Hristos Apostoli bine-vestesc, insuflați de Dumnezeu, unimea și unicitatea Bisericii, văzându-i temeiul în unimea și unicitatea Persoanei întemeietorului ei, a Dumnezeu-omului Hristos: *Fiindcă altă temelie nimeni nu poate să pună decât aceea care este pusă, care este Iisus Hristos.*³

„Urmându-i pe Sfinții Apostoli, Sfinții Părinți și Dascăli ai Bisericii mărturisesc cu dumnezeiască înțelepciune heruvimică și râvnă serafimică unimea și unicitatea Bisericii Ortodoxe. Astfel, sunt de înțeles râvna fierbinte a Sfinților Părinți ai Bisericii față de orice despărțire de Biserică și cădere din Biserică și atitudinea lor aspră față de ereticii și schisme. În aceas-

¹ Petre Tuțea, *Între Dumnezeu și neamul meu*, Fundația Anastasia, 1993, p. 58.

² Sfântul Iustin Popovici, *Omul și Dumnezeul-om, abisurile și culmile filozofiei*, Editura Deisis, Sibiu, 1997, p. 128.

³ I Corinteni 3, 11.

tă privință, de nespusă însemnatate Dumnezeu-omenească sunt Sfintele Soboare a toată lumea și cele locale. Potrivit duhului și rânduielii lor de Hristos înțeleptite, Biserica este nu numai una, ci și unică. Dat fiind că Domnul Hristos nu poate avea mai multe trupuri, în El nu pot fi mai multe Biserici. Potrivit firii sale Dumnezeu-omenești, Biserica este una și unică, precum Dumnezeu-omul Hristos este unul și unic. Ca urmare, despărțirea sau împărțirea Bisericii este din punct de vedere ontologic cu neputință. Împărțirea a Bisericii nu a fost niciodată, nici nu poate să fie, ci au fost și vor fi căderi din Biserică, aşa cum vițele care de bunăvoie rămân sterpe cad, uscate, din Via Dumnezeu-omenească cea veșnic vie.¹ Din Biserica cea una, unică și de nedespărțit a lui Hristos s-au despărțit și au căzut în felurile vremuri ereticii și schismaticii, și prin aceasta au încetat a mai fi mădulare ale Bisericii și de un trup cu trupul ei Dumnezeu-omenesc. Astfel au căzut mai întâi gnosticii, apoi arienii, pneumatomahii, monofiziții, iconoclaștii, romano-catolicii, protestanții, uniții... și, pe rând, toți ceilalți care aparțin legiunii eretico-schismatice.”²

¹ Vezi Ioan 15, 1-6.

² Sfântul Iustin Popovici, *Biserica Ortodoxă și Ecumenismul*, Mănăstirea Sfinții Arhangheli – Petru Vodă, p. 42.